

EL A JURAT PE SINE ÎNSUȘI

Mă simt ca un intrus când vin aici. Fratele Neville este foarte ospitalier, iar când mă vede spune: „Frate Branham, vino pe platformă cu Cuvântul.” Vă spun sincer că m-aș simți mai bine dacă aș sta și l-aș asculta și eu puțin. De altfel deseară voi veni din nou aici ca să-l ascult. L-am avertizat de pe acum cu privire la aceasta. Amin. Da.

Cred

că sunteți bine cu toții. Afară este tare urât dar aici, în tabernacol, este cald și bine.

Noi

Îi suntem recunoscători Domnului pentru acest mic acoperiș cu cei patru pereți între care ne putem aduna ca să îl lăudăm. S-ar putea să nu fie atât de mare ca alte localuri, dar tot ceea ce dorim să avem în sufletele noastre este prezența Duhului Sfânt.

Așa

cum spunea și fratele, drumul a fost foarte alunecos astăzi. Billy și cu mine am condus cam nouă sute de mile pe un drum alunecos, așa că nu am putut merge cu mai mult de treizeci de mile pe oră.

Aseară

am fost foarte ocupat. Am vrut să îl sun pe fratele Neville și să-i spun că aș fi vrut ca în dimineața aceasta să venim să ne rugăm pentru bolnavi, dar nu am avut timp.

Sunt

gata să plec din nou la adunările din Chicago; apoi la Phoenix și pe Coasta de vest.

Am

avut o adunare minunată la Binghamton, New York , în auditoriul Endicott. Cred că știți unde se află acest Auditoriu, în Johnson City. Ei m-au chemat într-o zi când trebuia să merg în altă parte, iar Duhul Sfânt mi-a spus: „Du-te acolo!”

Eu

am înțeles despre ce era vorba. Acolo, în acel grup, se aflau o mulțime de catolici și desigur aceasta a fost o mare deschidere pentru ei. Toți au venit acolo timp ce șase sau șapte seri și erau flămânzi și însetați după Cuvânt. La sfârșit au dorit să facă un cort sau o adunare, voi știți cum este, dar eu le-am spus: „Ori vin eu sus, ori trimit câțiva frați de-ai mei.” M-am gândit la fratele Beeler sau la alții care să meargă la adunare cu ei.

Voi

știți că inima mea a ars tot timpul să merg la adunare peste ocean. Da, aș vrea ca după serviciul acesta să pot pleca în Africa, în India sau în altă parte, să văd nevoile oamenilor de acolo și cât este de mare dragostea și dorința lor să primească Evanghelia.

Să

știți că ei nu au deosebirile pe care le avem noi aici, nici discuțiile despre unele lucruri, ci dorința lor este să audă despre Domnul Isus. Adevărul este că acesta este felul de oameni pe care mi-ar plăcea să-i avem la Mesaj: simpli ca aceia.

Ei

Îl iubesc sincer și vor să audă și să știe tot ce este legat de Domnul. Dar noi, cei din America, suntem diferiți unii de ceilalți și facem ceea ce numim

„despicarea firului de păr”. Cam așa ceva.

Am

primit câteva scrisori de la păstori care îmi spuneau despre un frate care a scris o carte. Este în ordine. Eu nu-l cunosc și poate nici el nu mă știe, deci mă gândesc că poate este un frate bun, doar că s-a strecurat o neînțelegere (știți voi), căci se poate ajunge foarte ușor la așa ceva. Noi credem în vindecarea divină și în rugăciunea pentru bolnavi și probabil crede și el.

Voi

știți cum este: adesea apar mici neînțelegeri de felul acesta. Eu nu l-am întâlnit niciodată pe acest bărbat, dar probabil că dacă ne-am întâlni și am discuta, ne-am înțelege și ne-am iubi. Vedeți? Nu faceți deosebiri!

Acum

as vrea să citim puțin din Evanghelie. Vă place Cuvântul, nu-i așa? Așa este.

Cred

că în ultimele patru sau cinci luni am fost în capitolul 10 din Evrei.

Dimineață

când m-am trezit, m-am gândit: „Oare ce să spun dacă fratele Neville mă va chema în față? Unde am rămas cu capitolul 10?”

M-am uitat și am văzut că l-am terminat, așa că mi-am zis: „Voi începe capitolul 11.”

S-a întâmplat însă să privesc ce scrie și am văzut că este unul din preferințele mele, dar m-am gândit: „Nu, n-am să încep de acolo, căci voi rămâne în el doi ani de aici înainte.” Fiecare din acești eroi ai credinței necesită timp, așa că pentru a vorbi despre capitolul 11 trebuie să ne

Întoarcem și s-o luăm de la începutul creației, apoi să venim în jos. Aceasta ne-ar lua vreo trei săptămâni.

Apoi

am ajunge la Enoh, care a umblat cu Domnul, iar aceasta ne-ar lua câteva săptămâni. Câteva săptămâni pentru câteva versete.

Urmează

Noe și apoi Avraam, o, vai, și este imposibil să spun cât am rămâne la el.

Concluzia

este că pentru un asemenea subiect avem nevoie de o trezire care să țină mai multă vreme.

Așa

se face că m-am gândit: „Ei băiete, voi începe cu capitolul unu.” Gândul acesta îmi suna bine pentru că îmi plac învățăturile din Evrei și cred că vă plac și vouă, pentru că sunt bogate și adânci.

Apoi

m-am gândit să citesc puțin din capitolul 7 și să iau de acolo o bază pentru discuția noastră. Vom citi și din capitolul 6 pentru că se îmbină într-un fel cu capitolul 7 deoarece aparține de marele subiect al lui Melhisedec, Împăratul Salemului: cine era El și în ce relație era cu Hristos.

Biblia

spune că El nu avea nici tată, nici mamă, nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții; că nu a avut nici părinți, nici descendenți, ci era Împăratul Salemului.

Noi

am dat paginile Cărții dar este Unul
singur care poate s-o deschidă înțelegerii noastre, iar Acesta este Domnul Isus
Hristos, este adevărat?

Biblia

spune că nimeni din ceruri, de pe pământ sau de sub pământ, nu a fost vrednic
să deschidă Cartea și să-i rupă Pecețile, dar când a venit Isus, El a luat
Cartea din mâna dreaptă a lui Dumnezeu, a deschis Pecețile și a stat la dreapta
lui Dumnezeu.

Oh,

acum ideile mele merg la mile depărtare, dar ne încredem că El va face ca
ideile Lui să fie ideile noastre în această dimineață, pentru că atunci voi
putea explica cât se poate de bine.

Nu

m-am pregătit dinainte ci am venit doar aici și am deschis Cuvântul. Mai
demult, când aveam asemenea lecții le pregăteam cu săptămâni înainte. Eu
obișnuiam să-mi fac notițe din toată Biblia și toată săptămâna mă gândeam
asupra temei.

Așa

procedez întotdeauna, iar când Duhul Sfânt îmi dă ceva, îmi notez apoi mă așez
și mă gândesc la acel lucru. Așa se face că duminica vin cu o grămadă de
însemnări. Cred că ar trebui să aveți aici o tăbliță ca să le țineți pe ea.

Dacă

notați textele din Scriptură, oamenii le vor studia de-a lungul săptămânii și
le vor lega împreună, pentru că desigur, un text biblic este minunat, dar ceea
ce-l face să capete strălucire este contextul. Înțelegeți? Contextul acelu
text.

Astăzi

noi am venit aici, vom da drumul unui text și ne încredem că Domnul ne va ajuta.

Acum

să ne plecăm capetele.

Bunule

Tată ceresc, Îți suntem recunoscători
pentru tot ce ai făcut și în mod deosebit, Doamne, pentru că ne-ai iertat
păcatele și ne-ai ferit de boli.

Îți

suntem recunoscători pentru că am putut să ne adunăm aici, în această Casă a
lui Dumnezeu, ca să Te slăvim în frumusețea sfințeniei Tale.

O,

cât Te iubim și cât de recunoscători Îți suntem, deoarece știm că ne-ai spălat
prin propriul Tău sânge și ne-ai înfățișat înaintea lui Dumnezeu fără greșală,
fără pată și fără vină, ca făpturi noi în Hristos Isus, așteptând clipa când Îl
vom vedea așa cum este, căci vom avea un
trup ca al Lui. Oh, cât tânjim după ceasul acela!

Acum,

în timp ce suntem adunați împreună, Îți mulțumim că ne-ai ajutat să facem o
călătorie sigură până la New York și înapoi.

Îți

mulțumim că ai fost și cu biserica în tot timpul acesta. Oh, cât de multe
lucruri și câte binecuvântări sunt, pentru care ar trebui să Îți mulțumim.

Tu

le știi pe toate, iar noi ne plecăm și îți dăm laudă și mulțumire.

la

Cuvântul din dimineața aceasta și binecuvântează-L Tată. Binecuvântează biserica și păstorul. Fii cu el, Doamne, și fă-l o binecuvântare pentru mii de oameni.

Binecuvântează-i

pe diaconi, pe administratori și pe fiecare mădular al bisericii. Fii cu ei, Tată. Fii cu învățătorii de școală duminicală și lasă ca micuțele lor inimi să ardă în această dimineață sub Focul iubirii lui Dumnezeu.

Ajută-ne

și în biserică, astfel ca atunci când vom pleca să spunem ca cei care mergeau pe drumul spre Emaus: „Nu ardea inima în noi când ne vorbea pe drum?” Fă aceasta pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Lumina

aceasta mă face să privesc tare cruciș, fiindcă nu mai sunt tânăr, voi știți aceasta. Încep să îmbătrânesc iar cu câțiva timp în urmă mi-am făcut niște ochelari cu sticlă colorată ca să mă protejeze de reflecția zăpezii. Urma să plec la vânatoare în Canada și voi știți cum reflectă zăpada atunci când este soare. Te poate orbi.

Ochii

Încep să te doară, iar atunci trebuie să îți ții capul plecat și să umbli așa. (fratele Branham arată).

Astfel,

de fiecare dată când merg acolo, trebuie să folosesc ochelari de soare, dar după aceea mi se face atât de rău încât abia mai pot ține capul sus.

Aceasta

m-a făcut să-l chem pe dr. Adair și să-l întreb:

„Ce culoare să folosesc, doctore? Am încercat verde, albastru și negru, dar nu merge.”

„Billy”,
mi-a răspuns el, „nu ochelarii sunt problema ci ochii tai. Au trecut de patruzeci de ani, băiete, și ochii tai au început să slăbească.”

„Nu se poate!” am răspuns eu. „Ochii mei sunt buni.”

Atunci

m-a trimis dincolo de râu să mă vadă un specialist. Când am ajuns acolo, am înțeles că aceea era voia Domnului pentru că omul acela era un creștin înnoit și dorea să mă însoțească în campania din Africa. Era unul din cei mai buni medici din Louisville și avea cabinetul în clădirea Heyburn. M-a dus într-o încăpere și mi-a pus ceva în ochi, după care m-a lăsat să stau acolo până mi s-au dilatat pupilele.

Ei bine, am putut citi bine cu fiecare ochi și am văzut destul de departe, dar după aceea a luat un cartonaș și l-a adus tot mai aproape. Când a ajuns cam la distanța aceasta (fratele Branham arată), i-am spus: „Îmi pare rău...”

„Ei

bine”, a spus el, „tu ai trecut de patruzeci de ani. Ai ochi buni, dar orice om trecut de patruzeci de ani începe să aibă globul ocular plat, așa cum părul începe să încărunțească.” Este ceva natural, normal. Când devine plat, globul ocular nu se mai dilată cum ar trebui și de fiecare dată când duci ceva aproape, nu poți vedea clar. Astfel, mai devreme sau mai târziu, va trebui să-ți iei ochelari ca să poți citi.

Deci

dacă țin cartea la depărtare este perfect, dar dacă o apropii, oh!

I-am

spus și fratelui Neville despre aceasta, iar el mi-a zis: „Dar după o vreme vei ieși afară și nu vei avea brațul destul de lung ca să-l întinzi.”

Totuși,

îi sunt recunoscător pentru ochii mei. Problema este că încep să îmbătrânesc și asta-i tot.

Eu

îmbătrânesc în trup, dar sufletul meu este tot tânăr și asta-i partea bună pentru că într-o zi glorioasă va veni Isus, iar atunci voi arăta ca atunci când am fost în floarea vârstei și nu voi mai îmbătrâni niciodată.

Moartea

s-a instalat în trupul acesta și vă face să aveți fire albe; moartea face să vi se zbârcească pielea, dar tot ce poate face ea este să vă ia pentru o vreme, căci la revenirea Lui veți fi ca atunci când moartea nu v-a atins încă; veți fi ca la douăzeci și unu sau douăzeci și doi de ani. Da, așa veți arăta la înviere. Dacă nu credeți, vă pot dovedi aceasta cu Scriptura.

Acest

lucru ne umple de bucurie, deoarece știm că indiferent ce se va întâmpla, într-o zi vom fi din nou tineri.

Noi

credem cu toții că Epistola către Evrei a fost scrisă de Pavel. Nu este nici o mărturie că el a făcut-o, dar noi toți credem că este așa și nu doar noi ci și cei mai mulți teologi sunt de aceeași părere.

Totuși,

indiferent cine este scriitorul ei, această epistolă este o capodoperă, este inspirată și se aliniază cu restul Bibliei.

Fiindcă

sunt un om fără școală, mie îmi place să urmăresc simbolurile. Astfel, pentru a primi lumină asupra Adevărului din Cuvânt, privesc întotdeauna înapoi, în Vechiul Testament.

Aici

în biserică sunt trei sau patru oameni care au fost prezenți și acum douăzeci și ceva de ani când am fost ordonat ca păstor.

Tot

timpul eu am încercat să văd aceste simboluri. Cu alte cuvinte, dacă nu am văzut soarele dar am văzut luna și lumina pe care o dă ea pe pământ, mi-am putut face o idee despre cum va fi când va străluci soarele.

Eu

am privit luna pentru că ea este o reflecție a soarelui.

Ei

bine, toate lucrurile de sub lege ale Vechiului Testament, sunt un tip sau o reflecție a ceea ce este Evanghelia. Deci, dacă cunoști Vechiul Testament, poți avea o idee destul de bună asupra a ceea ce este în Noul Testament.

În

cartea Evreilor, Pavel ne arată cum tabloul simbolic al Vechiului Testament îl precede pe Noul Testament. Toată lumea crede aceasta, nu-i așa?

Acesta

este motivul pentru care cred atât de mult în vindecarea divină, căci ea era și în Vechiul Testament, iar noi avem ceva mai bun acum.

Dacă

în Vechiul Testament vindecarea se făcea sub acel lucru mic, în Noul Testament este ceva cu mult mai mult și mai bun.

Vedeți,

noaptea aș putea călători, aș putea citi și aș putea ține servicii la lumina lunii, căci este destul de bună și o apreciez, dar dacă luna poate produce o asemenea lumină, ce va face soarele? El este cu mult mai puternic și va acoperi luna. Asta-i tot. Ea nu se va mai vedea.

Dacă

ați observat, când răsare soarele, luna nu mai strălucește pentru că cei doi devin una, ați știut aceasta? Luna este numai un „proiectil” atârnat pe boltă, iar soarele strălucește peste ea reflectându-și lumina pe pământ.

Vedeți,

când soarele ajunge cam pe aici, își trimite lumina peste lună, iar ea o reflectă asupra pământului. Cu alte cuvinte, soarele și luna sunt „soț și

soție” sau altfel spus, soarele și luna sunt „Hristos și Biserica”. Astfel, în timp ce El este plecat, își reflectă Lumina prin Biserica Sa.

Deci

dacă luna dă lumină, ce face soarele? Și dacă Legea a dat Lumină și vindecare, ce va face Evanghelia?

O,

este cu mult mai puternică, nu-i așa? Sigur că da.

În

timp ce călătoreau prin pustie, copiii lui Israel au început să cârtească împotriva lui Dumnezeu și a lui Moise, săvârșind păcat. Atunci Dumnezeu a trimis împotriva lor acei șerpi înfocați care au început să-i muște.

Oh,

mureau pe capete și nu exista nici un remediu care să-i ajute!

Dar

ce a făcut Dumnezeu? Un tip al lui Hristos. L-a pus pe Moise să facă un șarpe de aramă și să-l spânzure pe o prăjină. Acel șarpe era un tip spre Hristos, este adevărat?

Poate

că unii dintre voi, care sunteți copii în Evanghelie, vă mirați când auziți că un șarpe l-a simbolizat pe Hristos, dar șarpele era păcatul care fusese deja judecat, pentru că Dumnezeu l-a judecat pe șarpe în grădina Eden.

Da,

El l-a judecat acolo și i-a luat picioarele și înfățișarea asemănătoare omului și l-a pus jos făcându-l o târâtoare. Biblia spune că la început șarpele nu era o reptilă, ci o fiară a câmpului mai șireată decât toate celelalte fiare.

El

umbla ca omul și era foarte viclean, dar blestemul l-a schimbat, i-a luat frumusețea și asemănarea cu omul și l-a făcut să se târască pe pânțele.

Deci

șarpele din prăjină simboliza păcatul deja judecat. El era făcut din aramă pentru că arama reprezintă judecata divină; nu o judecată pământească sau mintală, ci judecata divină.

Altarul

pe care erau aduse jertfele era făcut din aramă: altarul de aramă însemna tot judecata divină, pentru că acela era locul unde a fost plătit prețul păcatului.

De

exemplu, când Ilie a ieșit afară, cerul era ca arama, ceea ce înseamnă că judecata divină era asupra poporului pentru că se depărtase de Dumnezeu din pricina lui Ahab și a nevestei lui.

În

Apocalipsa 1.15, Ioan l-a văzut pe Isus stând între cele șapte sfeșnice de aur, iar picioarele Lui erau ca arama aprinsă.

Arama simbolizează judecata divină pe care Biserica o face asupra lumii.

Acum

priviți! Șarpele a fost ridicat într-o prăjină care simboliza crucea.

Priviți

acum aceste trei lucruri:

Cu

ce scop a fost ridicat șarpele de aramă? Pentru ca ei să fie iertați de păcate și vindecați de mușcăturile șerpilor, este adevărat?

Biblia

spune că oricine privea spre acel șarpe, trăia, în timp ce toți cei care refuzau să privească, mureau.

Voi

nu puteți vorbi despre păcat fără să aveți de-a face și cu vindecarea divină pentru că nu este nici o cale de a predica Evanghelia fără vindecarea divină. Nu este posibil.

Priviți! Dacă, de exemplu, aici ar fi un bărbat care m-ar lovi cu pumnul cât de tare poate, păi, ca să scap de el nu este nevoie să-i tai brațul, este adevărat? Sau poate mă lovește cu piciorul; dar nu este nevoie să-i tai piciorul. Atunci ce este de făcut? Trebuie omorât capul, pentru că dacă omori capul, moare tot trupul. Este corect?

Ei

bine, și care este capul tuturor acestor cauze pentru care suntem aici în dimineața aceasta? Ce a cauzat toate aceste boli? Păcatul.

Boala

este un atribut sau ceva ce urmează păcatul. Cu alte cuvinte, este ceva ce a ieșit din păcat, vedeți? Înainte să fi fost păcatul, nu era nici boală, nici griji, nici bătrânețe, nici atac de inimă, nici familii dezbinată, nici nimic altceva de felul acesta, ci totul era desăvârșit. Ceea ce a cauzat toate acestea este păcatul; da, căsniciile rupte, viața imorală și toate celelalte lucruri sunt urmarea păcatului.

Astfel,
dacă omori păcatul, omori și atributele lui, este adevărat? Dacă omori păcatul, omori tot răul.

Uneori când ești bolnav, spui: „Oare am păcătuit cu ceva?” S-ar putea să nu fi păcătuit, dar să nu uitați că boala poate fi în legătură cu nelegiuirile părinților: ele pot veni peste copii și peste copiii copiilor lor până la a treia și a patra generație.

Un medic renumit
de aici avea două fete pe care le-a dus și le-a examinat pentru că amândouă au orbit. După ce le-au făcut analizele, s-a descoperit că ambele aveau o gravă boală venerică deși erau ființe curate și morale.

Nimeni nu a știut
ce să le facă. Le-au prescris ochelari dar boala continua să avanseze. Atunci le-au făcut o analiză de sânge și au văzut că acolo era problema, iar când au verificat în urmă au aflat că totul venea de la străbunicul lor. Vedeți? De acolo venea boala.

Aceasta vine de-a
lungul generațiilor. Deci când aveți de-a face cu păcatul aveți de-a face și cu boala.

Moise a ridicat

șarpele, iar Isus a spus: „Și după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului.” (Ioan 3.14). Este adevărat?

Cu alte cuvinte,

aceea era luna față de soare; era umbra a ceea ce avea să vină.

Ei bine, dacă prin

ridicarea șarpelui de aramă a venit vindecarea divină, cu atât mai mult trebuie să vină prin ridicarea lui Isus Hristos.

Lumea L-a judecat

și L-a omorât, judecata divină L-a pedepsit pentru păcat pe El, care era o Ființă inocentă. Da, judecata L-a lovit pe El, care a purtat pedeapsa în locul nostru, pentru că a luat asupra Lui vina și păcatele noastre ale tuturor. El a luat totul asupra Sa și a murit în locul nostru fiind trimis în iad în locul meu. Amin.

Dar Dumnezeu nu a

vrut ca El să rămână acolo, ci L-a înviat a treia zi pentru neprihănirea noastră. Da, Dumnezeu a dovedit categoric că eu sunt neprihănit, pentru că L-a înviat din morți pe Fiul Său, Hristos Isus.

Din pricina

aceasta eu am înviat cu El și stăm împreună în locurile cerești. Așa este. El a înviat pentru neprihănirea noastră.

Trăind, El m-a

iubit,

Murind, El m-a
salvat.

Îngropat, El mi-a
dus păcatele departe.

Înviind, El a
adeverit pentru vecie

Că într-o zi va
veni; o zi măreață.

Acolo sunt clădite
nădejtile mele.

Pe nimic altceva
decât pe sângele

Lui Isus cel
neprihănit.

Și când totul din
jurul meu se năruie,

Atunci El este
nădejdea mea și stau.

Căci pe Hristos,

Stânca solidă stau eu,

Toate celelalte
fiind nisipuri mișcătoare.

Iată! Acolo se
odihnește nădejdea noastră.

Isus a spus: „Și
după cum a înălțat Moise șarpele...” același scop, același lucru: „Și după
cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul
omului.” (Ioan 3.14).

*„El era
străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa
care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.*

*Noi rătăceam cu
toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă
asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.” (Isaia 53.5-6).*

Mă gândesc la
prorocii Vechiului Testament care L-au văzut în vedenie venind prin Ierusalim,
mergând la Calvar și purtând păcatele noastre pe cruce.

Astfel, Isaia a spus: *„El era străpuns
pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne
dă pacea, a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”*

Cum credeți că
s-au dus la mormânt după ce au văzut toate acele vedenii? Nu-i de mirare că
David a spus prin Duhul:

*„De aceea inima
mi se bucură, sufletul mi se veselește și trupul mi se odihnește în liniște.*

*Căci nu vei
lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să
vadă putrezirea.”* (Psalmul 16.9-10).

David a văzut
aceasta în vedenie și s-a bucurat pentru că a știut că atunci când Hristos a
murit, acest lucru a fost stabilit din veșnicie în veșnicie. Amin. Totul era
terminat.

Isaia a vorbit
despre un timp când va fi vindecare. A vorbit despre vindecare? Da, pentru că a
spus: *„El era străpuns pentru păcatele noastre...și prin rănilor Lui suntem
tămăduiți.”* (Isaia 53.5).

Cum veți putea
scoate aceasta din Scriptură? Nu o veți putea face! Tu poți să te împotrivești
și să faci tot ce vrei, dar aceasta va merge mai departe.

Pavel vorbește
foarte frumos aici, de aceea haideți să recapitulăm puțin. Vom începe de la
versetele 12 și 13 ca să avem o bază de plecare.

vorbește despre păcatul de neiertat, iar noi am parcurs ieri partea aceasta. Câți din cei prezenți știu ce este păcatul de neiertat?

Sigur că da.

Respingerea Adevărului Evangheliei. Așa este pentru că este scris:

„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate.” (Evrei 10.26).

Astfel, dacă Evanghelia vă este vorbită deslușit, iar voi o vedeți dar o respingeți pentru că vreți să fiți deosebiți sau cu acest grup, faceți hulă împotriva Duhului Sfânt și nu veți fi iertați nici în veacul acesta, nici în veacul viitor. Așa este.

Ei au știut că era Fiul lui Dumnezeu, pentru că Nicodim s-a dus la El și i-a zis: *„...știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu...”* (Ioan 3.2).

El putea privi peste mulțime și să spună ce gândeau, putea vindeca bolnavii, se ruga pentru ei și rezultatele veneau imediat, dar deși vedeau toate acestea, spuneau: „O, acesta-i diavolul!” Acesta este motivul pentru care Isus le-a spus: „Pentru că vorbiți împotriva Fiului omului veți fi iertați, dar să nu faceți asemenea afirmații când va veni Duhul Sfânt, pentru că El vă va atenționa în inima voastră. Acum nu se poate face încă aceasta pentru că celula de sânge în care sunt învelit nu a fost ruptă, dar într-o zi, o suliță va deschide partea aceasta și celula de sânge se va rupe. Atunci Viața Mea va ieși afară și va merge la Tatăl, apoi se va întoarce în forma Duhului Sfânt și a puterii, având de-a face cu fiecare inimă.”

Dacă veți respinge Adevărul când vă va fi prezentat, nu va mai fi iertare nici în veacul acesta, nici în veacul viitor. Aceasta înseamnă că trebuie să umblați cu mare băgare de seamă!

„Căci dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate,

ci doar o așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți.

Cine a călcat legea lui Moise, este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori.

Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va primi (un predicator sau oricine va fi acela) care va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu care a fost sfințit (să nu uitați, o persoană sfințită chiar) și va batjocori pe Duhul harului.” (Evrei 10.26-29).

Vedeți? Pentru un astfel de om nu rămâne decât văpaia unui foc aprins care-i va mistui pe cei răzvrățiți.

Când vedeți un adevăr al Evangheliei și treceți peste el numai ca să fiți populari sau ca să aveți propria voastră biserică; sau dacă aveți propriile voastre căi, să știți că sunteți terminați. Aceasta nu o spun eu, nu este cuvântul meu, pentru că dorința mea este să fie altfel, dar așa spune Cuvântul lui Dumnezeu, iar cine face asemenea lucruri are de-a face cu El.

Acum vom începe de la versetul 13:

„Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine însuși.”

Vă puteți da seama sub ce fel de legământ trăim noi? Haideți să citim puțin mai departe:

„și a zis: „Cu adevărat te voi binecuvânta și îți voi înmulți foarte mult sămânța.”

Acum priviți. După aceasta, Dumnezeu a făcut un jurământ și a jurat pe Sine însuși că va împlini tot ce i-a făgăduit părintelui Avraam.

El i-a dat legământul necondiționat și nu pentru că Avraam ar fi fost cineva. Noi am parcurs această temă acum câteva săptămâni. El i-a dat legământul pentru că Dumnezeu însuși îl alesese încă înainte de întemeierea lumii. Înainte ca să fi fost pământul, Dumnezeu știse totul despre el; știse tot ce va face.

El l-a ales pe Avraam prin har, și nu numai pe el ci și sămânța lui după el.

Ce fundament solid avem noi când Domnul tuturor domnilor, Dumnezeul tuturor dumnezeilor, Prințul tuturor prinților, Începutul tuturor începuturilor, El însuși, S-a jurat pe Sine însuși și a confirmat acest legământ făcut cu Avraam și cu sămânța lui.

Noi putem merge în urmă și să luăm legământul pe care Dumnezeu l-a făcut cu Avraam. Știe cineva unde a jurat Dumnezeu pe Sine însuși?

Haideți să deschidem la Geneza 22.16 și vom vedea că aici Dumnezeu a jurat pe Sine însuși.

Priviți versetul 15:

„Îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam și a zis:

*„**Pe Mine însuși jur, zice Domnul,** pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu,*

te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți sămânța foarte mult, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei.”

Vedeți? Dumnezeu a jurat pe Sine însuși. Aleluia. Dacă așa ceva nu vă face să strigați: „Aleluia!” înseamnă că sunteți morți. Corect.

Dumnezeu a zis: „Avraame, pentru că ai făcut aceasta și nu ceea ce a spus cineva; pentru că ai procedat așa prin credință, Eu voi onora credința ta. Nu faptele, ci credința ta.” Amin.

„Sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei.”
Amin.

Aceasta este totul pentru mine; este tot ce putea fi făcut.

Pavel nu vorbește doar în Evrei, ci și în Galateni, în Efeseni și peste tot, arătând că temelia noastră este solidă. Credința noastră nu este zidită pe ceva mistic, nici pe o superstiție păgână, ci e zidită pe „Așa vorbește Domnul”, prin jurământ. Amin. Dumnezeu a jurat pe Sine însuși. O, Doamne!

Ce temelie puternică aveți voi, sfinții Domnului!

Da. Când vin demonii, când vin puterile întunericului, când vine boala, când însăși moartea stă în fața voastră, totul se topește asemenea zăpezii sub strălucirea soarelui, căci o aruncăm sub Lumina Evangheliei.

De multe ori unii scriu tot felul de lucruri, iar oamenii aleargă de la Biserica pentecostală la cea catolică, deoarece catolicii cred că Cuvântul este inspirat. Ei cred că Marcu 16 este inspirat, ceea ce este adevărat, dar vedeți voi, diavolul a venit și a făcut ceva: a spus: „Biserica este deasupra Cuvântului!”

Ei bine, dar protestantul spune: „Acesta nu este inspirat. (Vorbește așa pentru că găsește ceva cu care nu este de acord). Nu este pentru mine, așa că îl voi pune deoparte.”

Eu trebuie să trăiesc însă după îndemnurile Lui, după cerința Lui, pentru că Dumnezeu a jurat că cel ce va scoate sau va adăuga ceva la Cuvânt, va fi scos din Cartea Vieții, este adevărat? Noi credem Cuvântul. Temelia noastră este categorică și sigură deoarece este bazată pe Isus Hristos. Din pricina aceasta nu poate fi clătinată de nimic. Tu ești ancorat în El. Amin.

Acum versetul 15:

„Și astfel, fiindcă a așteptat cu răbdare, a dobândit făgăduința.” (Evrei 6.15).

Puteți face și voi același lucru în dimineața aceasta? Puteți să vă așezați credința pe El și să spuneți: „Aceasta este „Așa vorbește Domnul” și indiferent ce vine sau ce pleacă; chiar dacă este ușor, iar mâine greu; chiar dacă mâine cei din jur te vor necăji și își vor bate joc de tine, să rămâi statornic și să spui: „Voi răbda totul!”? Amin.

Avraam a dobândit făgăduința numai după ce a așteptat cu răbdare împlinirea ei, nu înainte. Amin. O, Doamne! Puteți vedea aceasta? Frate, aceasta clatină toți diavolii.

Dacă Satana vine și spune: „O, îți spun eu cum stau lucrurile: tu ești puțin sucit. Ai putea fi mai responsabil cu privire la lucrul acesta”, să nu îl ascuți, ci spune:

„Satană, aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Indiferent cât este de greu; indiferent cât de încet vine sau cum pare; indiferent ce spune cineva, eu nu mă voi agita ci voi aștepta răbdător.

Necazul este că omul nu poate avea răbdare, ci este ceva care-l agită tot timpul. Voi trebuie să vă întindeți pânzele chiar acolo și să mergeți înainte. Indiferent ce se întâmplă, mergeți înainte!

Ascultați-mă, căci vă voi spune ceva: **credința este ceva ce vine din subconștient**, așa că voi o aveți și nici nu știți. Așa este. Când se afla în corabia purtată de valurile furioase, Isus Hristos a stat cât se poate de liniștit înaintea acelor demoni. De ce aceasta? Pentru că pur și simplu nu știa ce este teama. Așa este. Indiferent ce se întâmpla, El știa că totul va decurge cum spusese Dumnezeu.

El nu și-a zis: „Oare nu ar fi mai bine să mă rog? Dacă nu am postit destul? Dacă nu am făcut asta sau cealaltă?” ci a pășit involuntar. Așa este. El a crezut că ceea ce a spus Dumnezeu era Adevărul. Cuvintele Lui trebuiau să se împlinească, și El știa ce anume trebuie să se împlinească în viața Lui. Așa este.

Și voi sunteți aici ca să împliniți Cuvintele Lui, de aceea pășiți fără să vă gândiți la teamă. Pășiți fără să vă gândiți la critici; pășiți fără să vă gândiți la lume. Umblați în Hristos; umblați cu El fără să dați atenție nici la stânga, nici la dreapta, ci mergeți înainte.

Dacă se întâmplă ceva în biserică, umblați cu Dumnezeu! Aleluia! Dacă te lovește boala, umblă cu Dumnezeu! Dacă vecinul nu te place, umblă cu Dumnezeu. Da, continuă să umbli cu El!

Tot așa a umblat și Enoh cu Dumnezeu și știți ce s-a întâmplat? A mers atât de departe cu El încât nu a mai vrut să se întoarcă. Amin.

Umblați cu Dumnezeu! Dacă doctorul vă spune că veți muri, umblați cu Dumnezeu! Da, umblați numai cu Dumnezeu, pentru că asta-i tot. Umblați cu El, pentru că făgăduința Lui este: *„nu vă voi părăsi, ci voi fi cu voi până la sfârșitul lumii.”*

El a jurat că va confirma legământul pe care l-a făcut, de aceea umblați cu Dumnezeu.

În drumul vostru vor fi suișuri și coborâșuri, dar nu vă îngrijați! Poate va trebui să treceți printre buruieni, să călcați pe pietre ascuțite, să fiți jos în vale, sus pe munte, sau să treceți prin ape adânci, dar nu vă îngrijați ci umblați cu Dumnezeu. Da, domnilor.

Poate ați auzit cântarea care spune că sunt o mulțime de dealuri de urcat, dar când vom ajunge la capătul drumului ni se va părea că au fost puține. Uitați-vă acolo; uitați-vă la urmele pașilor voștri pentru că nu va mai fi mult.

După ce a așteptat cu răbdare, Avraam a dobândit făgăduința.

Oamenii obișnuiesc să jure pe cineva mai mare, pentru că jurământul este o cheazășie care pune capăt oricărei neînțelegeri dintre ei.

„De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ.” (v. 17).

Dumnezeu a vrut să vă arate că făgăduința Lui se va împlini și a întărit-o printr-un jurământ care nu se poate schimba.

„...pentru ca prin două lucruri care nu se pot schimba, și în care este cu neputință ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne

este pusă înainte.” (v. 18).

Deci este imposibil ca Dumnezeu să mintă, este adevărat?

Prin urmare, primul lucru este că este imposibil ca Dumnezeu să mintă; iar al doilea este că El a făcut un jurământ prin care a confirmat legământul Său.

Haideți să ne întoarcem puțin înapoi ca să vedem ce este jurământul, bine? Pentru aceasta vom merge în Geneza capitolul 15.

Ascultați ce jurământ a făcut Dumnezeu. Dacă vreți, puteți să citiți cu mine, pentru că aceasta vă va face să vă simțiți cu adevărat bine:

„După aceste întâmplări, Cuvântul Domnului a vorbit lui Avraam într-o vedenie, și a zis: „Avraame, nu te teme; Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea mare.”

„Eu sunt scutul tău.” Dacă Dumnezeu este scutul tău, cum te mai poate lovi diavolul? Cine este El? „Eu sunt Domnul, răsplata ta cea foarte mare.”

„Avraam a răspuns: „Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii, și moștenitorul meu este Eliezer din Damasc.”

Și Avraam a zis: „Iată că nu mi-ai dat sămânță, și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu.”

Atunci Cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău.” (v. 1-4).

Dumnezeu i-a spus cu 25 de ani înainte de împlinire că o va face, așa că Avraam a început să se întrebe: „Cum se va întâmpla aceasta, căci am aproape o sută de ani?”

Acum fiți atenți pentru că urmează partea cea mai puternică:

Și după ce l-a dus afară (Dumnezeu), i-a zis: „Uită-te spre cer și numără stelele dacă poți să le numeri.” Și i-a zis: „Așa va fi sămânța ta.” (v. 5).

Pe muntele Wilson din California este un mare observator prin care poți privi la o distanță de 120 de milioane de ani lumină. Poate ochii voștri văd la o anumită distanță, dar acest observator poate privi stele aflate la o distanță de 120 de milioane de ani lumină. Unele sunt mai aproape, altele sunt mai departe, iar lui Avraam i s-a spus: „Numără-le!” Păi, desigur că nu putea s-o facă! Apoi Domnul a adăugat: „Așa va fi sămânța ta!”

Și ascultați mai departe, căci aici este secretul:
„Avraam a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.”

Vedeți? El nu a zis: „Știi ce voi face, Doamne? Voi face așa și așa...” ci l-a crezut pur și simplu pe Dumnezeu, iar lucrul acesta i s-a considerat ca neprihănire. Da, el a crezut pentru că așa a spus Dumnezeu; pentru că El a jurat că o va face.

„Domnul i-a mai zis: „Eu sunt Domnul care te-am scos din Ur, din Haldea, ca să-ți dau în stăpânire țara aceasta.”

Avraam a răspuns: *„Doamne Dumnezeule, prin ce voi cunoaște că o voi stăpâni?”*

„Eu n-am copii, dar ai putea să-mi dai un semn?”

Voi știți că eu nu umblu după semne, dar cred în ele. Așa este.

Păi, dacă nu există un semn vizibil pentru oamenii de astăzi... nu-i de mirare că nu cred. Aceasta se întâmplă pentru că au scos supranaturalul din Biblie.

Cineva vine și spune: „Eu sunt salvat!” Ei bine, tu poți pune la îndoială aceasta. Așa este.

De exemplu, pe stradă vine un om beat criță, cu o țigară în gură, care se clatină și înjură cât îl tine gura, apoi spune: „Sunt salvat pentru că cred.” Ce poți spune despre aceasta? Nimic.

„Biserica mea mă acceptă cum sunt. Eu sunt membrul ei.” Ce vei putea spune la aceasta? Nimic. Acesta este adevărul.

Singurul mod prin care poți arăta că ai fost primit este un semn. Este adevărat? Tu trebuie să primești un semn, deoarece credința nu poate face nimic singură.

Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, iar lucrul acesta i s-a socotit ca neprihănire. Dar Dumnezeu i-a dat un semn, o pecete – tăierea împrejur, – iar sămânța lui o primește încă.

Ei au făcut-o de-a lungul timpului până când luna, Legea, a pălit și a venit Fiul. Și când a venit Fiul lui Dumnezeu, El L-a tăiat împrejur. Și nu numai pe El, ci pe fiecare fiu al lui Avraam, dar nu în carne, ci la inimă, căci Duhul Sfânt taie împrejur inima, taie jos lucrurile lumii și vă face o făptură nouă în Hristos.

„Circumcizie” înseamnă „tăiere împrejur”, adică tăierea împrejur a surplusului de carne. În vechime, doar bărbații puteau fi tăiați împrejur; ei erau în legământ, iar femeia intra alături de bărbat, prin căsătorie.

Văd aici o mulțime de femei, de aceea vă spun sincer că femeia este un lucru minunat. Dacă Dumnezeu i-ar fi putut da bărbatului un lucru și mai minunat decât femeia, ar fi făcut-o, dar El i-a dat femeia.

Acum este însă lumea femeii, de aceea ea conduce toate lucrurile. Desigur, nu mă refer la mamele de acasă, ci la lume.

Lăsați o tipă striptis de la Hollywood să-și taie părul în vreun fel și uitați-vă la fete cum se vor tunde la fel ca ea. Sau dacă se va îmbrăca în vreun fel, toate femeile îi vor urma exemplul deși spun că sunt creștine. Așa este.

Aceasta este lumea femeilor. Dacă ați observat, au început să facă tablouri cu îngeri care au chip de femeie, deși nu există așa ceva. Arătați-mi așa ceva în Scriptură.

Orice înger are chipul ca al unui bărbat, nu ca al femeii.

Întotdeauna Biblia vorbește de „el” nu de „ea”: Mihail, Gavril, etc. „*El și-a scos sabia...*” Întotdeauna este „el”, și nu „ea”. Așa este.

Eu nu mă refer

la femeile convertite, căci acelea sunt creștine, iar o femeie bună este cel mai minunat lucru pe care-l poate găsi un bărbat, desigur, după mântuire.

Dar una care nu este bună, e cel mai rău lucru pe care l-ar putea găsi. Așa este.

Solomon a spus că o femeie bună este cununa bărbatului, dar cea necredincioasă este ca apa în sângele lui.

Sângele este viața omului. Oh, dar ce ar face apa în sângele lui? L-ar omorî.

Acum să-L privim pe Dumnezeu vorbindu-i lui Avraam.

Observați:

Domnul a vorbit cu Avraam, iar el l-a zis:

„Doamne, Dumnezeule, prin ce voi cunoaște că o voi stăpâni (țara).” (Geneza 15.8-9).

Și Domnul i-a zis: „Ia o juncă de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea și un pui de porumbel.”

Acum fiți atenți!

„Avraam a luat toate dobitoacele acestea, le-a despicat în două și a pus fiecare bucată una în fața alteia (O, Doamne, ce însemnătate are aceasta!); dar păsările nu le-a despicat.”

Avraam a tăiat juncana, capra și celelalte în două și a pus bucățile una în fața alteia, arătând că ele se completează reciproc.

Dar păsările nu le-a despicat, iar când au venit păsările răpitoare la stârvuri, le-a alungat.

În continuare citim:

„La apusul soarelui, un somn adânc a căzut peste Avram și iată că l-a apucat o groază și un mare întuneric.”

Și Domnul a zis lui Avraam: „Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei: acolo va fi robită și o vor apăsa timp de patru sute de ani.”

Dumnezeu i-a spus lui Avraam că stră-stră-strănepoții lui vor călători într-o țară străină și i-a arătat exact și timpul cât vor sta acolo.

„Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu; și pe urmă va ieși de acolo cu mari bogății.” Așa au făcut? Desigur.

Acum priviți:

„Tu vei merge în pace la părinții tăi; vei fi îngropat după o bătrânețe fericită”

Dumnezeu nu i-a spus: „Dacă vei face cutare lucru, voi face așa...” ci i-a zis: „Eu am făcut deja aceasta, am pus semnul.” Amin.

O, fraților, când mă gândesc la acea făgăduință!

Azi dimineață am vorbit cu soția mea despre fratele meu și copiii lui. Rebeca este aproape o femeie, și eu i-am spus soției:

„Aș vrea să plecăm de aici înainte să ajungă la școala aceea., Eu nu mai sunt tânăr, căci voi împlini în curând 46 de ani.”

O, Doamne, dar mă gândesc la legământul lui Dumnezeu cu mine, iar atunci tot ce este în jur dispare; pare altfel.

Priviți mai departe:

„În al patrulea neam ea se va întoarce aici; căci nelegiuirea Amoriților nu și-a atins încă vârful.”

Vedeți? Dumnezeu i-a dat lui Avraam făgăduința necondiționat.

O, aici avem un tablou minunat dacă am avea
suficient timp ca să-l atingem.

Priviți. Dumnezeu i-a spus: *„Ia o juncană de
trei ani.”*

Vedeți? Este numărul „3”. Peste tot în Biblie veți
găsi numărul „3”. Unul în trei descoperiri: Tată, Fiu și Duh Sfânt. Nu trei
dumnezei, ci Un singur Dumnezeu în trei descoperiri sau arătări.

Credință, nădejde și dragoste – nu trei lucruri
diferite, ci esența unuia singur: Înfierea.

Neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt – nu
trei lucruri diferite, ci o singură lucrare a harului în trei etape sau stadii
diferite.

Astfel, același Duh Sfânt a fost cu Luther în
mesajul neprihănirii; a fost cu Wesley în sfințire și este în Biserică în
botezul Duhului. Vedeți? Nu două Duhuri, ci Unul și Același Duh.

Când fermierul și-a privit ogorul însămânțat cu
grâu, și-a zis plin de bucurie: „E minunat!” căci a văzut peste tot acele
frunzulițe mici și verzi. Apoi plantele au crescut, iar viața care era în
frunzulițe a trecut în tulpină, apoi în spic. Când s-a întâmplat aceasta,
frunzulițele și mai târziu tulpina și spicul s-au uscat iar viața din ele a
trecut în bob.

Așa crește și Biserica până în ziua aceea măreață
când va veni Isus. Același Duh Sfânt, același lucru împărțit diferit.

Acum priviți. Avraam a luat toate dobitoacele de trei ani. Faptul că toate aveau trei ani arată spre același Dumnezeu care S-a împărțit și S-a arătat ca Tată, Fiu și Duh Sfânt. Același Dumnezeu arătat în trei descoperiri, nu trei dumnezei. Trei descoperiri ale aceluiași Dumnezeu.

Același

Dumnezeu care era în Stâlpul de Foc a fost în Hristos Isus; și Același care a fost în Hristos Isus este în voi. Așa este.

Dumnezeu în voi nădejdea slavei. Este adevărat? Ce deveniți dacă aveți botezul Duhului Sfânt în voi? Fii de Dumnezeu.

Când Dumnezeu S-a coborât și a umbrit-o pe fecioara Maria, El era Viața și acea Viață a creat o celulă de sânge în jurul Ei. De unde vine celula de sânge? De la partea masculină, este adevărat?

Viața este în celula de sânge care vine de la mascul, nu de la femelă. Viața se află în sperma masculului.

Observați. Dumnezeu însuși a venit în pântecul fecioarei Maria și S-a înfășurat pe Sine într-o celulă de sânge creată de El. Aleluia!

Acesta-i motivul pentru care noi avem Viața veșnică. Apoi, când acea celulă de sânge a fost străpunsă de suliță și ruptă, din pricina păcatului, Dumnezeu a fost „eliberat”. El a deschis acea celulă de sânge și ne-a spălat de toată vina aducându-ne la Sine prin Duhul Sfânt, iar acum suntem fii de Dumnezeu; suntem o parte din El.

Divinitatea însăși trăiește în fiecare credincios, orice om născut din Duhul lui Dumnezeu fiind o parte din Dumnezeu. Nu-i de

mirare că el crede în
supranatural; nu-i de mirare că poate crede orice spune Dumnezeu.

De ce aceasta? Pentru că în el este o parte din
Dumnezeu. Da, Dumnezeu este învelit în acel trup muritor, acolo unde este păcat
și de toate, pentru că El a creat acest trup.

Puteți înțelege? Dumnezeu însuși a venit aici și prin
vărsarea propriului Său sânge a dat la o parte vina noastră, a făcut o cale de
scăpare și a intrat în omul păcătos punând în el o nădejde pentru care ar muri
tot atât de sigur cum stăm aici.

Vorbiți-i unui astfel de om și sigur va crede.

Isus a spus: *„Iată semnele care-i vor însoți pe
cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;*

*vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de
moarte nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor
însănătoși.”* (Marcu 10.17-18).

De ce? Pentru că au devenit o parte din El. Da,
domnilor. Dumnezeu Se legitimează prin eliberarea a orice. Da, El va face o
cale. Acolo unde nu există nici o cale, El va face una.

Și orice om care crede în El, crede același lucru.
Trebuie să creadă pentru că este o parte din Dumnezeu; este un vlăstar al lui
Dumnezeu; este un fiu sau o fiică a Lui. Acel om nu poate face altceva pentru
că Dumnezeu locuiește în el, deci este o părticică din Dumnezeu.

Priviți! Tot ce era Dumnezeu în Stâlpul de Foc a pus în Fiul, în Isus Hristos, pentru că „în El a locuit trupește toată plinătatea dumnezeirii.” (Coloseni 2.9). Este adevărat?

Biblia spune că Dumnezeu însuși, IaHVeH, Cel Atotputernic, Scutul, a turnat totul în Isus Hristos; tot ce era El, toate Numele Lui. Și Isus Hristos S-a format dintr-o celulă de sânge.

Din celula aceea, care era de miliarde de ori mai mică decât ar putea fi văzută de ochiul omenesc, S-a format trupul, Omul Isus, iar înăuntrul aceluia trup era însuși Dumnezeu învelit cu celula de sânge pentru a putea da, de bună voie, viața propriului Său sânge.

Astfel, prin ruperea acelei celule de sânge, când viața noastră pleacă de aici și merge în înviere prin sângele pe care îl cere Dumnezeu, putem fi aduși în acel Trup; devenim o parte din Dumnezeu însuși, un fiu de Dumnezeu.

Frate, dacă poți digera aceasta îți va face bine.
Aș vrea să am posibilitatea să vă arăt mai clar cum stau lucrurile.

Gândiți-vă la faptul că Dumnezeu IaHVeH a venit jos, în pântecul unei femei și a umbrit-o. El era acolo. Cine era El? Chiar Creatorul. El a făcut acel pântec în care S-a coborât apoi.

Dumnezeu S-a făcut micuț, a venit jos și a intrat în această celulă de sânge, după care a început să zidească ceva în jurul ei. Ce era Acela?

Puteți vedea ce a cauzat căderea de la început?

Sângele. Viața era în sânge, și ca s-o ia, a fost nevoie ca Dumnezeu însuși să vină jos.

El S-a făcut cu adevărat micuț, a intrat în pântecele Mariei și a creat în jurul Său un zid care era celula de sânge. Nimeni nu știa nimic despre ea.

Apoi acea celulă de sânge s-a divizat și a adus alta și alta, încet apărând nervii și toate celelalte. Astfel, Dumnezeu însuși Și-a făcut un cort și a locuit în El, în Hristos.

Acela era Dumnezeu care umbla printre oameni. Acesta este motivul pentru care El a spus: „*Eu și Tatăl una suntem.*” (Ioan 10.30). și: „*Tatăl...locuiește în Mine...*” (Ioan 14.10).

Ucenicii l-au zis: „*Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.*” (v. 8), dar El a răspuns: „*De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici tu, dar: „Arată-ne pe Tatăl?”*” (v. 9).

„*Eu și Tatăl una suntem. El trăiește în Mine, iar lucrările pe care le vedeți, nu le fac Eu, cu El, care locuiește în Mine.*” (v. 10 – parafrazare).

Cum aș putea să-i spun unui om ce probleme are? Cum aș putea să spun ce i se va întâmpla peste 10 ani sau peste 40 de ani? Nu eu fac aceasta! Aleluia! Este El, Cel care locuiește în mine; este Cel care a venit jos și m-a adus în părtășie cu Sine prin vărsarea sângelui Său. Aleluia!

Cum ar putea mâinile mele să vindece bolnavii? Ele nu au nici o picătură de putere. Nu, nu sunt eu, ci este El, Cel care locuiește în mine și face aceste lucrări ale Lui.

Cum ar putea un om să predice Evanghelia? Nu ar putea s-o facă pentru că nimic din el nu îl ajută să facă aceasta. Prin natura lui, el este un păcătos, dar Dumnezeu a venit jos și a locuit în el făcându-l un fiu al lui Dumnezeu și astfel poate predica Evanghelia. De ce crede Cuvântul? Pentru că prin el predică același Dumnezeu care a făcut Cuvântul. Așa văd eu lucrurile. Voi le puteți vedea? Chiar Dumnezeul care a scris Cuvântul este în om și zice: „Acesta este Adevărul. Nu-mi pasă ce spune cineva, acesta este Adevărul.”

Dumnezeu în om recunoaște propriul Său Cuvânt. Aleluia! Aceasta o stabilește. Dumnezeu aici, înăuntru, crede totul, nădăjduiește totul și așteaptă împlinirea tuturor lucrurilor, este adevărat?

Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu. El a scris-o. Astfel, când Dumnezeu intră în inimă, Își recunoaște propriul Cuvânt și zice: „Sigur, acesta este Adevărul.” Vedeți? Dumnezeu Își recunoaște propriul Cuvânt. Amin.

Oh, ce simțământ aduce aceasta în noi! Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu.

În dimineața aceasta l-am auzit pe predicatorul acela nazarinean și am văzut că și stă pe aceasta: că toată Scriptura a fost scrisă prin inspirație. Da.

Dumnezeu i-a făcut lui Avraam o făgăduință și i-a spus că o va împlini. Da, El a făcut un jurământ, jurând pe Sine însuși, nu pe unul mai mare decât El.

Tot ce era El în Stâlpul de Foc, a pus în Isus Hristos. Biblia spune că Dumnezeu S-a „turnat” în Hristos.

Gândiți-vă numai! Dumnezeu S-a turnat în Hristos. El nu S-a gândit să se facă deopotrivă cu Dumnezeu pentru că era Dumnezeu.

Din pricina aceasta L-au omorât evreii: pentru că a călcat Sabatul, făcându-Se Dumnezeu. Oh, dar El era Domnul Sabatului; era Dumnezeu, Emanuel; era Dumnezeu în Hristos împăcând lumea cu Sine.

Și tot ce era Dumnezeu, a fost turnat în Hristos; și tot ce era Hristos a fost turnat în Biserică. Acum puteți vedea de ce a vorbit așa cu teologii atunci când l-au zis: „Ești nebun! Ai drac; lucrezi cu Beelzebul!”

El le-a răspuns simplu: „Vă iert pentru că ați vorbit așa despre Mine, dar când va veni Duhul Sfânt nu veți mai fi iertați dacă faceți aceasta.”

Hristos L-a crezut și a ascultat în totul de Tatăl, este adevărat? În tot ceea ce spuneau învățătorii, El L-a crezut pe Tatăl, pentru că Dumnezeu S-a turnat în Hristos și toată plinătatea dumnezeirii locuia în El. Cred că ați înțeles.

Apoi, tot ce era Hristos, S-a turnat în credincioșii Duhului Sfânt, de aceea indiferent ce spune cineva, ei cred Cuvântul lui Dumnezeu.

Tot ce era Dumnezeu, a fost pus în Hristos; și tot ce este Hristos e în voi, credincioșii. Hristos nu poate spune ceva și apoi să

nege; El nu își poate lua Cuvântul înapoi.

De exemplu, este posibil ca eu să spun ceva și apoi să zic: „Păi, îmi pare rău! Nu trebuia să vorbesc așa.” dar El nu poate face așa ceva, ci trebuie să rămână la ceea ce a spus. El este Dumnezeu; El este infailibil, deci trebuie să stea pe ce spune.....Dumnezeu

a jurat pe Sine însuși că îl va salva pe Avraam și sămânța lui. Care este sămânța lui Avraam acum? Cine are acest suport sigur?

Nu orice Tom, Dick sau Harry; nu oricine zice: „Doamne, Doamne”, va intra, ci acela care va face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Și voia Tatălui Meu este Cuvântul Lui.

„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”

Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea.” (Matei 7.21-22).

Teologii cuprinși de emoții, care încearcă să învețe Scriptura dându-i propria lor interpretare, spun o mulțime de lucruri dar îi tăgăduiesc puterea pentru că au doar o formă de evlavie.

Biblia spune că *„în zilele din urmă, oamenii vor fi obraznici, îngâmfați, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu, neîubitori de bine, acuzatori pe nedrept, neînfrânați, batjocoritori, având doar o formă de evlavie dar*

tăgăduindu-i puterea." Așa este.

Dar tot Biblia spune: „*Depărtează-te de oamenii aceștia!*” (2 Timotei 3.1-5).

v. 6: „*Sunt printre ei unii, care se vâra prin case și momesc pe femeile ușurate, îngreuiate de păcate și frământate de diferite poftes.*”

Ei bine, ei strigă la orice lucru mic ce vine, dar creștinul născut din nou știe pe ce stă. El nu poate fi clătinat de nimic și merge direct la Calvar.

Eu știu că de-a lungul drumului sunt o mulțime de imitatori, dar frate, aceasta arată că cineva Îl are cu adevărat. Sigur că da. Dacă avem dolari falși înseamnă că există și unul adevărat.

Biblia spune că: „*fiindcă a așteptat cu răbdare, (Avraam) a dobândit făgăduința.*” (Evrei 6.15).

Păi, priviți! Ce au putut face lane și lambre? Ei au putut face aproape toate lucrurile pe care le-a făcut Moise, dar a fost un lucru pe care nu l-au putut face. Da, ei nu au putut vindeca boala.

Vedeți? Aceasta arată deosebirea dintre ei.

Moise a aruncat toiagul jos și acesta s-a prefăcut în șarpe, iar ei au făcut la fel; Moise a putut să cheme muștele peste pământ, iar ei au făcut la fel; Moise a putut să cheme acele bube, iar ei au făcut la

fel, dar nu le-au putut îndepărta.

Vedeți? Ei puteau să cheme urgiile dar nu le puteau îndepărta, pe când Moise a putut face și lucrul acesta arătând că Vindecătorul este Dumnezeu.

Faptul că animalele au fost despicate arată că salvarea poate fi imitată.

Oricine știe că juncana, capra, oaia și toate celelalte animale sunt un simbol al salvării, căci se cerea jertfirea sângelui lor pentru acoperirea păcatelor.

Turturelele erau o jertfă pentru boli,

deoarece de exemplu, un lepros trebuia să aducă turturele pentru boala lui. Deci **pasărea era un simbol spre jertfa dată pentru boală**. Ea nu era tăiată în două. Nu, domnilor, ci rămânea așa. Ea nu putea fi imitată, pentru că nimeni nu poate vindeca afară de Dumnezeu, iar în Vechiul Testament a fost la fel. De altfel, El a spus: *„Eu sunt Domnul care te vindecă.”* (Exod 15.26).

Tu poți merge afară și să te porți ca un fățarnic, zicând: „O, slavă lui Dumnezeu, eu sunt salvat! Da, eu Îl am!” și să fii totuși înșelat. Dar, frate, când ajungi în punctul în care ești bolnav, aceasta arată de la sine cum stau lucrurile cu tine. Aceasta arată dacă ai credință sau nu. Este adevărat?

„O”, spui tu, „eu nu cred!” Sigur că nu, pentru că în tine nu este și nu a fost niciodată ceva care să te facă să crezi.

Acum priviți ce s-a întâmplat când el a arătat aceste legăminte. El a arătat că va veni un timp când va fi făcută o separare, când legea și harul se vor separa.

Avraam a tăiat animalele în două, dar când a ajuns la turturele, la vindecare, le-a lăsat așa pentru că El este Același.

Priviți în Vechiul Testament, acolo unde lane și lambre au stat în fața lui Moise și au încercat să-l imite.

„Păi noi am pășit în grupul celălalt, care nu era separat.”

Da, însă când s-a ajuns la vindecarea divină, Moise a putut îndepărta bubele dar ei nu, de aceea au spus: *„Aici este degetul lui Dumnezeu.”*

Vedeți? Vindecarea divină este inseparabilă. Întotdeauna a fost așa pentru că El este singurul care poate vindeca.

Priviți. Odată, ucenicii au văzut pe cineva care scotea draci și l-au spus lui Isus:

„Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțând draci în Numele Tău și l-am oprit pentru că nu venea după noi.”

„Nu-l opriți”, a răspuns Isus, „căci nu este nimeni care să facă minuni în Numele Meu, și să Mă poată grăi de rău îndată după aceea.

Cine nu este împotriva noastră, este cu noi." (Marcu 9.38-40).

El știa că dacă omul acela putea scoate dracii afară, trebuia să aibă o credință fermă în Dumnezeu, pentru că altfel acel diavol nu l-ar fi ascultat.

Așa este. El obținea rezultate. Mulți dintre ei au venit și au spus că au făcut-o, când de fapt nu era adevărat, dar acel om obținea rezultate, de aceea Isus a spus:

„El trebuie să posede Ceva, pentru că altfel nu ar putea s-o facă.” Corect. El a obținut rezultate.

Vedeți, acele jertfe inseparabile de acolo? Acei porumbei și turturele? Da, domnilor, sunt inseparabile. Să nu le despicați. Pe celelalte le puteți despica, dar puneți-le una înaintea celeilalte, pentru că Legea și harul vor sta una înaintea celeilalte, dar nu și vindecarea. Ea va fi tot timpul la fel. Vedeți? Așa este. Lăsați-le așa cum sunt.

Avraam a omorât acele animale și le-a așezat cum i-a spus Dumnezeu, apoi a venit un întuneric. Oh, și primul lucru care a urmat când s-a întâmplat aceasta, a fost că Dumnezeu l-a pus pe Avraam să doarmă.

„Avraame, tu nu vei avea nici o problemă cu salvarea ta; nici tu și nici sămânța ta.” Gândiți-vă la aceasta.

Dumnezeu îi spusese lui Adam: *„Dacă vei mânca din pomul acesta vei muri.”* Acela era legământul, iar voi aveți același

lucru înaintea voastră: „Dacă veți face asta și cealaltă, veți muri; dar dacă veți face așa și așa, veți trăi.”

Adam a mâncat și a murit, dar mai târziu Dumnezeu a venit și a făcut un legământ cu Avraam, prin har, spunându-i tot ce va face. Da, El i-a spus că-i va scoate pe copiii lui Israel afară, și noi știm că Dumnezeu este obligat față de Cuvântul Său.

Și iată-l pe Moise venind și conducându-i pe copiii lui Israel afară, dar când au ajuns afară, ei au zis: „O, vrem să formăm o organizație și vrem să ne dai să facem și noi ceva. Dă-ne o lege pe care să o păzim.”

Astfel, în Exod 19 aveam cea mai mare greșală pe care a făcut-o vreodată Israel: când li s-a oferit salvarea prin har, ei au refuzat-o pentru că voiau să facă ceva ca s-o merite.

Dumnezeu îi jurase deja lui Avraam că o va face, dar ei au spus: „Haideți să avem o lege”, iar când li s-a dat legea, nici unul nu a putut s-o păzească.

Isus a venit să împlinească Legea, iar harul a dat din nou un Salvator, pentru că așa jurase Dumnezeu. Aleluia! El jurase că îl va salva pe Avraam și sămânța lui. Dar cum putea s-o facă cu un popor răzvrătit, împietrit și înțepenit cu un popor care era neascultător.

Ei aveau teologia lor și celelalte lucruri, iar când a privit în timp, Dumnezeu a văzut bisericile din zilele noastre – cum se adună împreună și încurcătura în care au intrat. El trebuia să facă o cale pentru că a jurat că o va face. Dar nu numai pentru evrei, deoarece a zis: *„...toate familiile pământului vor fi*

binecuvântate în tine.” (Geneza 12.3). adică evrei și neamuri deopotrivă. „Eu voi chema o sămânță.” Aleluia! O, Doamne!

Care este sămânța lui Avraam? Avraam L-a crezut pe Dumnezeu.

O părticică din această celulă de sânge era într-o umbră, iar când Dumnezeu a jurat, Avraam L-a crezut, ceea ce i s-a socotit ca neprihănire.

El l-a chemat pe Avraam prin harul Său suveran și nu pentru că ar fi fost cineva.

De altfel, fiecare copil al lui Dumnezeu este chemat la fel.

Voi nu vă puteți salva singuri; nu puteți face nimic. Dacă ești păcătos, tu nu poți veni la El decât dacă ești chemat de Dumnezeu.

Isus a spus: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl, care M-a trimis” și: „Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară, ci-l voi învia în ziua de apoi.”* (Ioan 6.44,37).

Prin alegerea Sa suverană, Dumnezeu a chemat sămânța lui Avraam. Și dacă acel fel de Viață, care era în interiorul acelei celule de sânge, a fost în Avraam, care a numit imposibilul, posibil, pentru că așa a zis Dumnezeu, ce fel de oameni sunt cei ieșiți din Sămânța lui Avraam?

O, nu pierdeți aceasta, vă rog! Priviți!

Dacă sunteți sămânța lui Avraam, voi nu puteți să vă contraziceți cu Dumnezeu pentru că sămânța lui Avraam este o parte din acest Duh.

Dumnezeu i-a dat lui Avraam un semn: tăierea împrejur; o tăiere a cărnii, ca martor că l-a primit. Dar în timpul acesta El a luat Duhul Sfânt și a tăiat împrejur orice credincios, îndepărtând toată necredința, îndoiala și teama și punând în el credința că Cuvântul lui Dumnezeu este curat, sfânt și adevărat.

Un astfel de om spune: „O, Dumnezeule, Te cred fie că trăiesc, fie că mor. Este Cuvântul Tău și eu Îl cred orice s-ar întâmpla.”

Înțelegeți ce vreau să spun?

Așa a făcut Avraam, iar Dumnezeu i-a zis: „Pentru că nu este ceva mai mare, jur pe Mine însumi că îl voi salva pe Avraam și sămânța lui după el.” Așa este.

Dar cine este sămânța lui Avraam? Toți cei ce sunt umpluți cu Duhul Sfânt. Priviți! Prin Avraam a venit Isaac, iar prin Isaac a venit Hristos. Atunci cum intrăm în Hristos?

Biblia spune că: „dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.” (Galateni 3.29). Este adevărat?

Deci, prin acea Celulă de sânge care a fost ruptă, voi sunteți înveliți cu celula de sânge a seminței lui Avraam, care este Hristos. În acea Celulă de sânge nu se găsește nelegiuire, murdărie sau răutate, ci doar Viața lui Dumnezeu, care este Duhul Sfânt.

Aceasta înseamnă că voi nu mai puteți fi distruși, așa cum nici Dumnezeu nu poate fi distrus, pentru că sunteți o parte din El. Da, voi veți fi înviați în ziua de apoi, pentru că aceia pe care i-a sfințit, i-a și proslăvit.

În gândul Atotputernicului Dumnezeu, orice om născut din Duhul Sfânt este proslăvit și se află deja în prezența Lui, așteptând ziua izbăvirii.

Prin harul Lui, Dumnezeu v-a chemat ca sămânță a lui Avraam. Și Atotputernicul Dumnezeu a jurat pe Sine însuși că va învia fiecare sămânță a lui Avraam. Da, El a făgăduit că va face aceasta.

Când ești tu sămânța lui Avraam? Fiind morți, noi toți suntem botezați și ascunși în această Celulă de sânge, care este Hristos Isus. Cum? Printr-un singur Duh.

În origine a fost o singură Celulă de sânge, iar noi suntem botezați acolo cu El; și El era Fiul lui Dumnezeu. Noi suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu, fiind moștenitori ai Împărăției împreună cu El, și crezând că ceea ce spune Tatăl este Adevărul. Amin.

Aici este celula de sânge. Unde a început ea? O singură celulă de sânge, este adevărat? Și ce era în interiorul acelei celule de sânge? Viața lui Dumnezeu. Și ea a fost străpunsă din pricina păcatului: o suliță romană a pătruns în ea. De ce? Pentru că păcatul a fost pus asupra ei.

Aceasta a fost voia lui Dumnezeu. Astfel, a fost adusă la suprafață neprihănirea, iar El a zis: „Asta rămâne pentru totdeauna.”

Acea celulă de sânge a fost străpunsă la Calvar, iar sângele a curs afară. De ce? Ca să deschidă carapacea în care n-a intrat nici un om vreodată și să ne aducă pe mine și pe tine în acea celulă de sânge: spălați de apa Cuvântului prin Sângele lui Hristos.

Fără vărsare de sânge nu există iertare de păcate. Astfel, prin har, El a luat păcătosul pierdut, l-a tras în această celulă de sânge și i-a dat Duhul Sfânt. Așa a făcut cu fiecare, iar prin această lucrare noi suntem moștenitori ai Împărăției lui Dumnezeu împreună cu Hristos.

El vă trage prin celula de sânge, prin „pulverizare”.

Ce s-a întâmplat cu acea celulă de sânge? A pierit sau a curs afară? Nu, domnilor. S-a „pulverizat”. Da, s-a „pulverizat” în toți fiii ca să poată fi născuți.

Acest singur Duh a venit în interiorul celulei de sânge și a creat acel trup în jurul Lui. Nimeni n-a intrat vreodată acolo, dar Dumnezeu a făcut-o.

El însuși a venit jos și a fost născut un Bebeluș într-o iesle; S-a ridicat și a fost Om. Totul a fost înfășurat în jurul unei singure celule de sânge, care a fost străpunsă la Calvar din pricina păcatului. Dar Dumnezeu L-a înviat pentru neprihănire, iar acum același Duh trăiește pe pământ, pulverizând în jurul Său și nu este greu să intrați înăuntru.

Este liber, iar voi puteți intra. Cum? Prin acea celulă de sânge. Prin ea, păcătosul este tras înăuntru, conform făgăduinței Lui, pentru că Isus a spus:

„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.” (Ioan 12.32).

Și când îl trage pe păcătos prin acea celulă de sânge, îl curăță de toată fărădelegea. (Aleluia!), și îl duce în El însuși prin Duhul Sfânt. Astfel, păcătosul devine o faptură nouă în Hristos Isus, botezat acolo prin Duhul Sfânt; tras acolo prin el, așa încât partea lui lăuntrică este dumnezeiască. În felul acesta, el este un fiu de Dumnezeu; este o fiică de Dumnezeu iar dorințele după lucrurile lumii sunt moarte. De ce? Pentru că între el și lume este sângele lui Isus Hristos. Un astfel de om nădăjduiește toate lucrurile și crede toate lucrurile.

Amin.

Dacă Dumnezeu spune ceva, el răspunde: „Acesta este Adevărul. Fie că mor, fie că trăiesc, voi merge înainte pentru că acesta este Adevărul.”

„Nădejdea mea este zidită

Pe Stânca solidă Hristos

Toate celelalte lucruri fiind nisip mișcător.”

Chiar dacă e vorba de bani, de popularitate sau de oferta de a fi un predicator renumit, de a avea o mașină; chiar dacă pot să fiu doctor sau mai știu eu ce, toate sunt nisipuri mișcătoare.

O, ce mult văd aceasta pe măsură ce încărunțesc și
pielea mi se zbârcește! Singura mea nădejde este Acolo.

Doamne Isuse, ia-mă de mână și călăuzește-mă!
Ajută-mă să merg mai departe și să nu dau atenție nici unui lucru din lume, ci
să mă uit doar la Hristos, la Cel care este Începutul și Sfârșitul credinței
mele; la Cel ce pentru gloria lui Dumnezeu și-a dat viața și S-a dat pe Sine ca
Jertfă pentru mine, ca să mă aducă în părtășie cu Tatăl.

Cum este posibil ca după ce văd aceasta, păcătoșii
să se întoarcă și să plece? Este peste puterea mea de înțelegere.

Să ne grăbim ca să putem încheia.

Versetul 19: *„...pe care o avem ca ancoră a
sufletului; o nădejde tare și neclintită...”*

Această Ancoră. Când eram acolo afară, Dumnezeu a
luat acest biet păcătos și l-a tras în acea pulverizare. El m-a adus aici și
m-a ancorat punându-și brațele în jurul meu, așa că orice s-ar întâmpla
sufletul meu privește spre Tine, Doamne! De ce? Pentru că am acea ancoră tare
și neclintită.

Astfel, noi nu mai suntem clătinați de orice vânt
și nu mai suntem trântiți înapoi și încolo, luând parte și aici și dincolo,
fără să știm pe ce stăm.

Prieteni, Isus nu a spus nicăieri: „Păi, astăzi
sunt așa, iar mâine sunt altfel”, ci este mereu Același, de aceea, ancorați-vă
sufletele în Hristos Isus! Fiți născuți din nou și Viața lui Dumnezeu va trăi

În voi și veți ști, fără nici o umbră de îndoială că ați trecut de la moarte la viață.

Întreaga

noastră nădejde este zidită la Calvar, iar dragostea lui Dumnezeu curge prin inima voastră în timp ce credeți că fiecare Cuvânt pe care Îl spune El este Adevărul, fiind gata să muriți pentru fiecare frază din El.

Înțelegeți ce vreau să spun? *„O nădejde tare și neclintită.”*

Acum

priviți. Dați-mi voie să citesc din nou: *„Nădejdea pe care o avem ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare și neclintită, care pătrunde dincolo de perdeaua...”*

De care

perdea? Despre care perdea este vorba?

„Perdeaua

Sângelui, a Sângelui,

Am trecut

perdeaua despăcată

Unde slava

nu se termină niciodată.”

Știți

cântarea aceasta pe care obișnuiam s-o cântăm aici? Aleluia!

„Am trecut
perdeaua despăcată

(Sângele
din partea Sa despăcată)

Unde slava
nu se termină niciodată.

Aleluia!
Aleluia!

Eu trăiesc
în prezența Împăratului.”

El m-a
adus în această părtășie prin partea despăcată a Fiului Său, Isus Hristos, și
m-a făcut o parte din El ca să cred toate lucrurile, să-L cred pe El, să mă
încred în El și să stau acolo unde gloria nu se termină niciodată.

Nădejdea
mea nu este zidită pe altceva. Eu am
venit prin Sângele care m-a salvat, prin Sângele care m-a vindecat. Orice lucru de
care am nevoie aici îmi aparține
prin faptul că chem acele atribute de la Calvar.

Sunt ale

mele gratuit. Dacă Tatăl nu-mi dă ceva, El îmi va face cunoscut motivul.

Credința

mea continuă să privească drept la El și spune: „Doamne, eu cred că Tu știi ce este mai bine pentru mine, de aceea mă predau Ție. Iată-mă, sunt aici.” Amin.

Încrederea

mea este în El, în Dumnezeuul cerului.

Până acum

nu am observat, dar uitați-vă la versetul 20. Ce lucru minunat!

„Unde Isus a intrat pentru noi ca înainte mergător, când a fost făcut „Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.”

Înainte

mergător. Dumnezeu însuși a venit și a pășit înainte luând locul nostru. Da, El a venit jos și S-a făcut Om ca să fie înainte mergător. De ce? Pentru că a făcut un jurământ pe care trebuia să-l țină. Da, El a jurat pe Sine însuși că ne va salva, apoi a venit jos și S-a făcut un înainte mergător. A intrat în lume și a trăit printre oameni, cu tot păcatul în jurul și deasupra Lui, încredințându-Se în toate lucrurile lui Dumnezeu. Este adevărat?

Apoi S-a

dus și a murit ca păcătos, lăsându-Se răstignit pe cruce. Fiecare lucru fizic arăta că este mort, căci ei L-au bătut și L-au atârnat pe cruce.

Păi, El a

sângerat atât de tare încât putea să moară doar din cauza aceasta! Cerul a declarat că El a murit; pământul spunea că El este mort; și la fel au făcut cei

care s-au dus să verifice. Totul mărturisea că El era mort. Soldatul roman a înfipt o suliță în inima Lui, iar de acolo a curs sânge și apă, ceea ce dovedea că este mort.

Priviți!

Faptul că Omul atârna acolo, iar sângele și apa au curs afară dovedește că acolo s-a făcut o separare. Aleluia!

El era mort, dar nu a murit ucis de sabie, nici străpuns de suliță, ci a murit de întristare.

Nimic în

lume nu poate separa sângele de apă. Întrebați pe oricine, pe orice om de știință sau pe orice doctor și veți vedea că așa este. Ei vă vor spune că uneori oamenii care au o mare supărare pot face atac de cord și să moară, atunci apa și sângele se separă.

Aceasta L-a

omorât pe Domnul Isus. El a murit sub mâinile lui IaHVeH, purtând asupra Sa întreaga pedeapsă. Așa este. De ce? Pentru că Dumnezeu cerea dreptate. Amin.

Nici un om

nu putea să Îi ia viața, ci a dat-o de bună voie, pentru că a spus:

„Îmi dau viața ca iarăși s-o iau.

Nimeni nu

Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am puterea s-o dau și am puterea s-o iau iarăși...” (Ioan 10.17-18).

Dumnezeu

ni L-a dat pe înainte mergătorul Isus Hristos, care avea să îndure cea mai grea și mai crudă moarte, din pricina păcatului nostru. El a venit aici ca un Om, a trăit ca un Om, a mâncat, a băut, a plâns, a dormit și S-a bucurat cu noi ca un om. Apoi a fost pus pe cruce, a murit și a fost așezat în mormânt. El L-au înfășurat într-o pânză și L-au așezat într-un mormânt, unde a stat timp de aproape trei zile și trei nopți, iar Biblia spune că în perioada aceea sufletul Lui a mers în iad. Da, domnilor.

Dar a

înviat din nou pentru că Dumnezeu nu a lăsat ca Sfântul Lui să vadă putrezirea și nici n-a lăsat sufletul Lui în iad, ci L-a ridicat din morți pentru neprihănirea noastră.

El a fost

în totul un premergător, iar Dumnezeu L-a înviat. Biblia spune că El este obligat față de fiecare om care are în el o parte din acea Viață, și îl va ridica în ziua de pe urmă.

Pe înainte

mergătorul nostru L-a ridicat la cer, la El, și L-a pus la dreapta Sa, în puterea și slava care este cu mult mai departe decât orice lună, stele, îngeri sau arhangheli.

Cel mai

mare lucru care a existat vreodată a devenit cel mai neînsemnat, deoarece, ca să poată împăca lumea cu Sine, El a trebuit să stea la mijloc, aducându-Se ca Jertfă pentru noi.

Cel Sfânt

și Preaînalt, Cel minunat, S-a coborât cu mult mai jos decât omul pe care-l

crease.

Omul a

căzut în păcat iar sângele oilor și al caprelor a fost un înlocuitor până a venit împlinirea vremurilor. Atunci a venit jos Dumnezeu Însuși. Nu un înger, nu un heruvim, ci Dumnezeu a coborât din ceruri și a mers până în iad ca să-l ia pe om de acolo și să-l ducă în ceruri cu El.

El a venit să caute oaia pierdută, a găsit-o, a pus-o pe umăr, iar astăzi urcă scara cu ea ducând-o în slavă.

„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”

(Ioan 12.32).

Cine era

El? Dacă va fi cu voia Domnului, duminica viitoare vom ajunge la aceasta. El era Marele Preot, după rânduiala lui Melhisedec. Melhisedec nu a avut nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții. Nu avea nici tată, nici mamă.

Voi

ziceți: „Dar Isus a avut-o mamă pe Maria.”

Oh,

fraților! El era Mielul junghiat de la întemeierea lumii; înainte ca să fi fost Maria era El. Amin.

Oh, aş
vrea să Îl văd, să mă uit la Fața Lui și să cânt veșnic despre harul Lui
salvator. Când voi ajunge Acasă, mă voi bucura veșnic, iar în timp ce mă voi
plimba pe străzile gloriei, îmi voi ridica glasul și Îl voi lăuda.

„Atunci de
ce te mai îngrijorezi, frate Branham? De ce predici atât de tare?”

O, eu nu
pot merge acasă mulțumit, căci nu trebuie să merg doar pentru mine! Știu că
aceste mâini sunt muritoare și la fel aceste buze, dar și voi sunteți muritori,
frați și surori, iar dacă trupul acesta istovit și obosit stă în fața voastră
și strigă la voi, o face dintr-un singur motiv: ca să vă aducă în această
părtășie. Nu ca să vă aducă la biserică, ci pentru a vă aduce în Hristos,
pentru că El este nădejdea tare și neclintită a sufletului vostru. El este
ancora credinței noastre, deoarece ne bazăm pe jurământul făcut de Dumnezeu.

El L-a
confirmat și L-a făcut premergător, legitimându-L cine este și înviindu-L din
morți. Prin aceasta a dovedit că noi, cei care suntem în El, vom ieși afară la
înviere.

Orice om
care trece prin această perdea este neprihănit în fața lui Dumnezeu, care
privește în jos și spune: „Eu l-am proslăvit deja și l-am pus în cer.”
Înțelegeți?

Eu nu pot
merge greșit pentru că în mine este Ceva care nu mă lasă să mă rătăcesc.

O,

desigur, as putea să mă întorc la micuțul tabernacol de aici și să încep să mă extind împreună cu fratele Neville, iar atunci copiii mei nu ar mai suferi de foame.

Sigur că

da. Aș putea face aceasta, căci am destui prieteni în toată lumea, iar dacă aș da o raită pe la ei, aș putea aduna cam o sută de mii de dolari care mi-ar fi suficienți până la sfârșitul zilelor și dacă aș trăi o sută de ani.

Mi-ar

ajunge și aș putea să mai vânez, să adun afine sau să fac câte ceva. Acesta este adevărul, dar nu aș ajunge nicăieri pentru că în mine este Ceva care privește la bieții păgâni cu mâinile pline de lepră, la acel orb sărman de pe stradă, la acel copilăș flămând cu mâna întinsă.

Este

suficient să le spui că este Cineva care îi iubește și ei Îl vor primi, pentru că acei sărmani mor ca niște câini și sunt îngropați în șanțuri fără să știe nimic despre Dumnezeu. Câte 40.000 de oameni mor zilnic fără Dumnezeu, fără Hristos și fără nădejde.

O, cum aș

putea, Dumnezeule? Aș vrea să pot merge și să stau acolo tot timpul, până când El este gata să mă ia, pentru că aș putea predica, aș putea plânge și cere cu ei.

Vedeți

voi, poporului american nu puteți să-i spuneți nimic pentru că nu primește. Ei merg, se alătură la o biserică și zic: „Păi, eu sunt la fel de bun ca și tine, așa că nu mă interesează părerea ta.”

O, Doamne,
când văd aceasta aş putea spune: „Bine, frate, este în ordine”, dar nu o pot face deoarece ştiu că dacă nu este în Hristos, este pierdut; ştiu că dacă rămâne așa nu poate fi salvat.

Nu există
nimic să-l poată salva pentru că numai aici este salvarea: prin sângele Lui;
prin perdeaua ruptă.

El ne-a
adus aici și ne-a făcut fii și fiice de Dumnezeu, acesta fiind singurul lucru
pe care vrem să-l ştim.

O,
Dumnezeule, fii îndurător!

Într-o zi
totul se va termina. Atunci voi predica pentru ultima dată și voi închide
pentru ultima dată această Biblie. Așa este. Atunci voi cânta ultima cântare și
mă voi ruga pentru ultimul bolnav.

Da, într-o
zi se va sfârși totul, iar atunci nu voi mai fi un muritor. Roțile vieții
muritoare se învârt aici, în trupul acesta, și fac mâinile să prindă, ochii să
vadă, buzele să vorbească, etc. dar într-o zi fiecare din aceste roțițe se vor
opri. Asta-i tot.

Dar atunci
acel Ceva micuț din interior se va duce în altă parte, va urca mai sus, pentru
că noi avem un trup care ne așteaptă acolo sus și care nu e făcut de mâini, ci
este modelat de Dumnezeu.

„Și așa
voi sta la Râu.

Călăuzește-mi
picioarele, ține-mă de mână,

Scumpe
Doamne, ia-mă de mână

Când calea
este tristă,

Scumpe
Doamne, stai lângă mine.”

Pe Acesta
Îl vreau lângă mine. Nu-mi pasă dacă nu este nici un doctor sau altcineva în
apropiere, Doamne, stai Tu lângă mine!

Viața mea
este aproape gata, răsuflarea mi se stinge, pulsul scade, soția și copiii stau
în jurul patului și își freacă mâinile, iar prietenii spun: „Oh, fratele
Branham...” dar eu voi sta la Râu. Doamne, călăuzește-mi pașii și ține-mă de
mână. Condu-mă Tu.

Toată
nădejdea mea este zidită pe aceasta. Dacă Îl voi accepta pe Cel ce i-a jurat lui
Avraam, voi fi născut
din nou, iar lucrurile lumii și teologia
omenească vor pieri.

Eu Îl cred

pe Dumnezeu și numai pe Dumnezeu, și stau cu El. Iar când voi ajunge la capătul drumului vreau să stau chiar acolo, în acea putere supranaturală care m-a schimbat dintr-un păcătos într-un creștin.

Mă încred

în El pentru acea zi, fiindcă El este totul în toți.

Frate și

soră, dacă nu Îl aveți încă, primiți-L chiar acum, în timp ce ne rugăm.

Tată

ceresc, Îți mulțumim din adâncul inimii pentru Cuvântul Tău. O, ce mângâiere avem știind că nădejdea noastră este zidită pe Sângele lui Isus cel neprihănit.

Când toate

speranțele omenești sunt duse, noi Îl avem pe Isus. Zidurile au căzut, lucrurile lumești s-au dus, s-au risipit așa cum se risipește noaptea când răsare soarele, căci Domnul Isus rămâne mereu Același în viețile noastre.

Tată

dragă, dacă printre noi este cineva care mai are o umbră de îndoială referitor la faptul că ar fi trecut din moarte la viață, îndepărtează-o.

Noi știm

că nu faptele noastre bune, nici biserica sau altceva ne-ar putea salva, ci numai și numai Tu.

Eu știu că

cuvintele mele sărace din dimineața aceasta, nu au putut să prezinte lucrurile așa cum mi le-ai dat Tu, dar Te rog să faci ca bărbații și femeile din sală să fie siliți, prin acest sânge, să vină în părtășie cu Dumnezeu. ajută-i ca printr-un singur Duh, să fie botezați în Trupul lui Hristos, în Împărăția lui Dumnezeu.

Noi nu am fost atrași de un om, ci de Duhul din interiorul acelei Celule de sânge, care n-a atras la Sine. Astfel, prin acest Sânge noi am intrat în părtășie cu Hristos.

Tată, dacă ei nu sunt acolo, chiar dacă au fost membri ai bisericii ani de-a rândul, și chiar dacă s-au străduit din greu, sunt pierduți. Apucă-i Tu, în ceasul acesta și adu-i în părtășie cu Tine pentru ca atunci când viața aceasta pământească se va sfârși, să aibă în ei Viața veșnică, pe Domnul Isus.

Îngăduie ca și noi să fim înviați așa cum a fost înviat El.

Ce lucru trist este să vezi cum membrii bisericii stau acolo și pierd totul pentru că nu au știut niciodată cum este să fii născut din nou, deși Tu ai spus: *„Dacă un om nu se naște din nou, din apă și din Duh, cu nici un chip nu va intra în Împărăție.”* (Ioan 3.5).

Ei nu vor putea intra acolo pentru că acesta este singurul mod de a primi Viața veșnică.

Odată, când Isus i-a întrebat pe ucenicii Săi și le-a zis: *„Voi nu vă duceți?”* Petru l-a

răspuns: „Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele Vieții veșnice.” (Ioan 6.68).

Dumnezeule,
rugămintea mea este ca fiecare bărbat sau femeie, băiat sau fată care se află în locul acesta, să fie adus în acea părtășie pentru că încredințez toate aceste lucruri în grija Ta, în Numele Fiului Tău, Domnul Isus. Amin.

Așa este,
soră Gertie. Și atunci? Ce va fi atunci când El va deschide marea Carte? Gândiți-vă.

Ce se va
întâmpla cu cel care respinge mesajul Lui și va fi întrebat de El de ce a făcut-o?

Frate și
soră, indiferent de câtă vreme promovezi creștinismul, dacă nu ești înăuntrul acelei Celule de sânge, cu Hristos, nu lăsa să treacă ziua aceasta.

Nu trebuie
să vii la altar, ci singurul lucru pe care trebuie să-l faci este să Îl accepți pe El. Crede, pentru că dacă credința ta va fi sinceră și categorică, Dumnezeu îți va da Duhul Sfânt și te va sigila în Împărăția Lui. Da, El te va pecetlui pentru ziua răscumpărării.

Biblia
spune: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” (Efeseni 4.30).

Câți din

voi vor spune: „Frate Branham, eu mă rog și mă încred în Dumnezeu că voi fi acolo.”?

Să vă văd

mâinile. O, peste tot în clădire: „Eu mă încred în Dumnezeu că voi fi acolo.”

Dumnezeu

să vă binecuvânteze. Sută la sută. O, nu va fi minunat? O, Doamne!

Gândiți-vă!

Când ultima bătălie va fi dată, când soarele va apune și totul se va termina, se vor deschide cărțile iar noi vom sta la judecată.

„Ce va fi

atunci, ce va fi?

Când marea

Carte e deschisă, ce va fi?

Când cei

care au respins acest mesaj acum,

Vor fi

întrebați din ce motiv, ce va fi?”

Nu sunteți

bucuroși că L-am primit? Dumnezeule, sunt atât de fericit! Sunt fericit să știu că voi petrece o veșnicie fără sfârșit cu fiecare dintre voi.

Haideți să

nu mai fim niște catâri, ci să fim eroi. Haideți să mergem afară și să le spunem semenilor noștri despre Hristos. Uitați-vă în baruri în dimineața aceasta, căci sunt pline. Uitați-vă în toate locurile de distracție căci sunt pline. Teatrele se umplu de mulțimi căutătoare de plăceri, care nu Îl cunosc pe Dumnezeu deși mulți merg la biserică în fiecare zi.

Haideți să

facem ceva. Haideți să mergem și să le spunem și altora. Să nu fim egoiști păstrând această Comoară doar pentru noi, ci să vorbim și altora despre el. Să mergem afară și să facem ceva.

Priviți!

El a venit jos și ne-a împărțit din

Viața Lui astfel încât să putem veni la El așa cum s-ar cuveni și să avem același gând, dacă Duhul lui Dumnezeu este cu adevărat în noi, nu-i așa?

Haideți să

salvăm pe cineva; haideți să le vorbim despre El.

Dacă

printre noi este cineva bolnav, ar vrea să ne rugăm pentru el înainte de încheiere? Ridicați mâna. Da, sunt câțiva. Veniți cu toții aici și să vină și bătrânii bisericii, ca să ne rugăm pentru voi.

Să nu

uitați că în vindecarea divină stă și salvarea trupului. O, cât de mult dorește Dumnezeu să-i vindece pe copiii Săi!

Soră

Gertie, dacă vrei să începi „Marele Medic este aici”, în timp ce restul ne vom pleca cu umilință și ne vom ruga în liniște.

Fraților,
pășiți prin credință drept în această Celulă de sânge cu Domnul Isus, pentru că atunci toate lucrurile vă aparțin.

Presupun
că toți sunteți creștini.

Dacă
sunteți creștini aveți dreptul la toate lucrurile pentru care a murit Hristos.
Toate vă aparțin, sunt ale voastre.

Tot ce
trebuie să faceți este să credeți la fel ca Avraam care, după ce a așteptat cu credință, a dobândit făgăduința. Satana nu vă va lăsa s-o luați ușor, ci va trebui să credeți și să așteptați cu răbdare.

Moise a
spus poporului: „Țara este a voastră” și totuși era plină de filistenii și de celelalte popoare care o ocupau.

Domnul a
zis: „Este a voastră. Eu v-o dau,
așa că mergeți și luați-o!”

Vindecarea

divină este pentru fiecare dintre voi. Vreți să mergeți s-o luați? Duceți-vă și luați-o în dimineața aceasta pentru că nu este nimic care să vă poată vătăma, deoarece sunteți în Hristos.

Tată

ceresc, ca slujitor al Tău, împreună cu bătrânii Tăi, vom unge bolnavii conform Cuvântului Tău, pentru că așa ne-ai spus în Cuvânt:

„Este cineva bolnav printre voi? Chemați pe prezbiterii bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.

Rugăciunea

făcută cu credință va mântui pe cel bolnav...” (Iacov 5.14-15).

Ca să

confirmăm că apostolii au învățat Adevărul, îi vom unge pe bolnavi și ne vom ruga pentru ei încredințați că Tu îi vei vindeca

Aici stau

acești trei oameni și mama mea, de aceea Te rog, Dumnezeule, să lași ca Duhul Tău să miște inimile lor chiar acum, să-i facă conștienți de faptul că aceste vieți muritoare se vor termina într-o zi, dar dacă au fost atrași în această Celulă de sânge, în părtășia Domnului Isus, vor trăi veșnic. Atunci îi va aștepta un alt trup.

Dumnezeule,

acum ei sunt muritori, dar când viața aceasta se va termina nu vor mai fi muritori, ci vor trăi veșnic.

Te rog

să-i vindeci cât timp sunt în trupul acesta, așa încât să poată merge afară ca să vestească Cuvântul Tău oamenilor.

Îi aduc

înaintea Ta, ca slujitor al Tău, ca să poată trăi și să fie bine pentru slava Ta. Îi aduc prin sângele Domnului Isus Hristos, împlinind astfel ceea ce ai spus Tu.

Provocăm

orice duh de necredință și îi poruncim să plece de la ei astfel ca lucrarea lui Isus Hristos să poată fi desăvârșită în trupurile lor.

Îl ungem

pe fratele nostru cu acest untdelemn, în Numele Fiului Tău, Domnul Isus și-l provoc pe vrăjmaș să se depărteze de el. Fie ca boala să plece din trupul lui și astfel fratele să fie sănătos și fericit prin Numele lui Isus Hristos. Amin.

În timp ce

fratele nostru pune ulei pe capul mamei mele, Atotputernicule Dumnezeu, Creatorul

cerului și al pământului, Autorul Vieții veșnice și Dătătorul oricărui dar bun, Tu, Cel care L-ai înviat pe Fiul Tău Isus Hristos, născut dintr-o fecioară, făcut păcat pentru noi și luând în trupul Lui boldul morții și bolile noastre, noi acceptăm totul prin credință și știm că o vei vindeca pe mama mea pentru că respectăm Cuvântul Tău.

Ca fii ai

Tăi, cerem ca duhul de boală s-o părăsească pe mama mea și s-o lase liberă în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

- Amin -